נוער העולם הזה — כוח חדש

שאל את אורי אבנרי

ביום ה', 12.4, בשעה 19.30 בערב אנו עורכים ערב שאלות ותשובות על כל הנושאים.

ח"כ אורי אבנרי יענה לשואלים.

בוא למיפגש והצג את שאלותיך. המיפגש ייערך באולם „בני ברית" (רח' קפלן 10 תל-אביב).

להתראות

רחם עליהם

גורי חתולים וכלבים

- אל תשליכם
- אל תתנהג כמו עם צעצוע
- תתנהג כמו עם בעלי חיים

תביאו אותם לאגודת צער בעלי חיים

יפו, שלמה 30, ת"א, טלפון: 827621

אוטובוסים 18, 41.

במדינה

(המשך מעמוד 23)

לב — והוא חי ופועל למרות שמצויים בו כמעט כל הליקויים שהעלה ראש ה־עירייה בתירוציו: הוא שוכן בבניין עתיק בן 80 שנה. קירותיו נראו כאילו לא סוידו מאז הקמתו. ריצפותיו חרבות. ה־רופא היחיד בו מבקר במקום מספר שעות בשבוע בלבד, ואת המקום מנהלות אחיות, חלקן מוסמכות, חלקן לא. המקום שוכן

ד"ר צייכנר ליד מיטה ריקה
תירוצים, תירוצים

במרכז העיר הסואן, ובצמוד לו גן־ילדים רעשני.

יצא המרצע. השבוע, כאשר יבש אף מעיין תירוציו השופע של ראש ה־עירייה, יצא המרצע מן השק. הסביר דובר העירייה, עודד פינס, מדוע מת־נגדת העירייה לתת לצייכנר רישיון:

„יש לנו בפתח־תקווה את בית־רבקה, שהוא מוסד הסתדרותי. בית־רבקה עומד להרחיב את תפוסתו, וקיים חשש שמא לא יהיה צורך במיטות רבות כל־כך."

טלוויזיה

הטלוויזיה מבקשת נדבות

אישי־עסקים פרטי התנדב לממן את ייצוגה של ישראל באירופה — לאחר שהטלוויזיה לא מצאה תקציב לכך

הטלוויזיה הישראלית עשתה זאת שוב: במחרוזת הביזיונות הפנומנליים שהיא מייצרת בשרשרת (ראה רחל המרחלת), היא הצליחה בימים אלה אפילו להתעלות על עצמה: מכל עשרות המיליונים שהיא מוציאה, במשך 364 ימים בשנה, לא הצ־ליחה הנהלת המדיום למצוא סכום עלוב של עשרת אלפים ל"י כדי לשלוח זמר ישראלי לייצג את ישראל בתחרות הטל־וויזיה אורוויזיון רבת־היוקרה.

הטלוויזיה הישראלית, היא חברה באי־גוד השידור האירופאי. בתוקף כך, היא מקבלת את כל חומר ההסברה, הפירסו־מים וההזמנות שמפיץ איגוד זה בין חב־רותיו. ההזמנה הראשונה ליטול חלק ב־תחרות האורוויזיון התקבלה בטלוויזיה הישראלית לפני למעלה משנה, התייחסה לתחרות שנערכה במארס אשתקד באדינ־בורו שבסקוטלנד.

אולם איש בהנהלת הטלוויזיה לא ייחס אז חשיבות מופרזת להזמנה. העובדה ש־קרוב ל־400 מיליון צופי טלוויזיה חו־זים בתוכנית זו, על פני חמש יבשות תבל — נפלה מול עובדה פשוטה אחרת: חוסר תקציב. כאשר כבר הציע מישהו לממן את נסיעתו של זמר ישראלי לתח־רות, ונערכה פנייה מזורזת למוסדות האי־גוד בז'נבה, התברר כי הטלוויזיה היש־

(המשך בעמוד 28)

קולנוע

סרטים

הפרשה שממשלת צרפת היתה רוצה לשכוח

ממשלת צרפת נוטה בדרך כלל לעזור לתעשיית הסרטים שלה, הן בתמיכות כס־פיות והן בהקלת תנאי־ההסרטה, כאשר היא נעשית בצרפת. אולם כאשר צילם איוו (יומנו של שוטר) בואסה את סירטו האחרון, הוא ניתקל בקיר אטום, בכל אשר פנה. המישטרה סירבה לעזור לו אף כאשר צילם ברחובות פריז. מה שנוגע לתמיכות, אין מה לדבר.

אפשר היה להבין לליבה של ממשלת צרפת. סירטו האחרון של בואסה, אשר ייפתח בקרוב את קולנוע צפון המחליף בעלים, מתאר את אחת מאותן פרשות מבי־שות שכל מדינה מכבדת את עצמה היתה מעדיפה לשכוח.

הסרט, המכונה ההתנקשות, הוא סיפור פרשת בן־ברקה, אשר הסעירה את צרפת כולה לפני שמונה שנים. החרם הממשלתי כמובן לא עזר: גם ללא עזרה ותמיכות,

גנרל מוחמד אופקיר
היעלמות מיסתורית —

שחקן מישל פיקולי
— לוטה בערפל

זכה הסרט לפירסום עצום ולהכנסות־שיא בבתי־הקולנוע בצרפת.

לא פלא, בהתחשב בסיפור המסעיר. בן ברקה היה מנהיג מרוקני שמאלני גולה, שנעלם באורח מסתורי בחודש אפ־ריל 1965 בפריז, ועד היום לוטים פרטים רבים הקשורים בהיעלמו, בערפל של צנ־זורה ואינפורמציות מפוקפקות.

בן ברקה, שנאלץ לברוח ממולדתו מ־חש לחייו, ישב דרך־קבע בשווייץ, הגיע לפריז לשורת שיחות עם מספר אנשי־רוח צרפתיים בקשר לאפשרות הסרטת סידרה טלוויזיונית על התמורות החלות ב־עולם השלישי. במסגרת זו, הופיע לפגישה שנקבעה לו באחד מבתי־הקפה המפורסמים של סן ג'רמן. בכניסה לקפה נעצר על־ידי שני אנשים שהציגו עצמם, בעזרת תעו־דות, כבלשים בשירות החשאי הצרפתי, המבקשים לברר עימו כמה דברים. בן ברקה הצטרף אליהם, מאז נעלמו עקבותיו.